

Tribuna

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul XXXI, nr. 6691

Joi, 25 ianuarie 1979

4 pagini, 30 bani

Priorități în economie: REALIZAREA PRODUCȚIEI FIZICE ȘI NETE

Exigențele competitivității într-o unitate care a lansat chemarea la întrecere

Interviu cu ing. Ștefan Adam, director tehnic la întreprinderea „Libertatea” din Sibiu

— Sinopticul anului economic 1978 ne arată că depășirile substanțiale înregistrate la principalii indicatori au asigurat un „spațiu” viabil de concepere și fundamentare a planului de producție din acest an. Care dintre ele apreciați că sînt cele mai semnificative și cum explicați „secretul” reușitei?

— Intervenind „din mers” în procesul de producție cu o serie de măsuri și inițiative am redus „canalele” care diminuează valoarea și eficiența potențialului nostru tehnic și uman.

Un exemplu: „îngustarea” spațiului de timp afectat remedierii defectelor mecanice și opririlor tehnologice. Creșterea peste prevederile inițiale a indicelui de productivitate a muncii și reducerea cheltuielilor de producție a însemnat la sfîrșitul anului 1978 realizarea unei producții nete suplimentare în valoarea de 1,6 milioane lei, o producție marfă suplimentară de peste 40 milioane lei și peste 600 mii lei — valută la export.

— Care sînt reperele care conferă „personalitate” planului de producție pentru anul 1979?

— Planul de producție fizică crește cu 6,8

la sută în comparație cu anul trecut, fapt care explică și angajamentul de producție fizică suplimentară însumînd 10 mii m.p. țesături tip lină, 5 tone fire pieptănate și 60 mii m.p. textile nefesute. Sarcini deosebite revin exportului. Precizînd că întreprinderea noastră este profilată aproape exclusiv pentru export, vă informez că, în semestrul I a.c., toată producția este contractată pentru beneficiarii externi.

— Dacă ar fi să precizați trăsătura definitorie a planului economic din acest an, asupra cărui aspect v-ați opri?

— Exprimat sintetic, acest aspect primește o denumire și semnificație polivalentă: competitivitate. Competitivitate obținută prin îmbunătățirea calității produselor care sînt exportate în peste 20 de țări, impulsionearea ascendentului creșterii la capitalul productivitate, reducerea consumurilor specifice de producție.

(Continuare în pag. a III-a)

Interviu consemnat de
DORIN GOGĂLEA

Comunistă Georgeta Vișan, una din fruntașele în muncă este exemplu în lupta pentru o nouă calitate a membrilor colectivului de muncitori de la întreprinderea „Drapelul roșu” Sibiu

Destin împlinit

Semănată în inimile noastre de-a pururi, de lumina nașterii noastre din daci și din romani, Unirea a fost firul nevăzut, firul trainic ce ne-a legat pe cei de dincolo de Milcov și pe cei de dincoace de Milcov, pe cei de dincolo de Carpați și pe cei de dincoace de Carpați. Hoțari de suflet și de datini n-au fost în putere să așeze între noi nici barbarii care au trecut ca peste un pod peste pămîntul românesc, nici împărățiile care ne-au înconjurat mai apoi. Întotdeauna poporul dimpreună cu eroii săi au știut să înlăture rășul viclean cînd acesta încerca să ajungă la sfînta sămîntă din sufletele noastre.

Cu peste trei secole și ceva în urmă, Mihai Viteazul a înfățișat lumii România așa cum arăta ea în vremea lui Decebal, așa cum avea ea să arate în vremea de azi. A fost unul din momentele de mare înălțare spirituală a neamului nostru, a fost una din marile lecții de istorie pe care am arătat-o lumii.

Anul 1859 a marcat începutul desăvîrșirii voinței și dorinței românilor trăiți de milenii în jurul Carpaților. Unirea Moldovei cu Muntenia, împotriva gîndurilor vrăjmașe a fost de asemenea un moment istoric de vază pentru viața Europei. Firul acela nevăzut a fost mai trainic, mai puternic decît voința unor mari puteri, puse, la un moment dat, în fața faptului împlinit. Orice împotrivire ar fi fost zadarnică. Români de dincolo de Milcov și români de dincoace de Milcov se uniseră pe veșnicie. Jertfele înaintașilor se dovediseră a nu fi fost zadarnice.

Și a venit apoi sorocul unirii românilor de dincolo de Carpați cu românii de dincoace de Carpați și România se așeză mîndră și harnică și vitează între țările lumii. Anul 1944 a consemnat momentul deplinei Eliberări, a însemnat începutul unui drum nou, ales, începutul unui urcuș cu adevărat pe culmile civilizației și progresului, sub înțeleapta conducere a Partidului Comunist Român.

România de astăzi se poate numi, pe drept cuvînt, țara unui destin împlinit.

RADU SELEJAN

Din sumar

■ **Cîntarea României** — „Expoziție de creație a cercurilor „Femina”; Curier (Pag. a II-a)

■ **Prin magazine în căutarea articolelor de sport** (Pag. a III-a)

■ **Viața internațională** Publicitate (Pag. a IV-a)

ACTUALITĂȚI ● ACTUALITĂȚI

DEZBATERE

Astăzi, 25 ianuarie, ora 18, la Casa de cultură a municipiului Mediaș, clubul „Femina” pune în dezbatere o temă incitantă: „Și bunicii și părinții greșesc uneori în educarea copiilor”. Conduce educatoarea Luiza Giurgiu de la Grădinița nr. 1.

SEARĂ DE MUZICĂ ȘI POEZIE

La Casa de cultură a tineretului din Sibiu, astăzi, ora 17,30 va avea loc o seară de muzică și poezie. Participă membrii Cenaclului județean al tineretului revoluționar —

recitatori și interpreți de muzică tină. Acțiunea este completată de o seară de dans.

NOI TAXIMETRE

Începînd cu 1 februarie a.c. pe străzile municipiului Sibiu vor circula 12 noi taximetre „Dacia 1300”. Astfel parcul de autoturisme al E.T. Sibiu va depăși cifra de 70.

CURS

Casa de cultură a sindicatelor din Cîsnădie anunță — pentru azi, la orele 10 și 17 — deschiderea unui curs de cofetărie-menaj, mult solicitat de cetățenii acestui oraș.

Reportaj despre niște tineri obișnuiți

Cînd comunistul Aurel Urdea mi-a spus că secția 200 de la I.P.A.S. este de trei ani fruntașă în întrecerea socialistă, că peste 75 la sută dintre muncitorii ei sînt tineri, mi-am zis că poate exagerează și mi-am propus să-l „verific”. Apoi luat de valul zilelor și-al evenimentelor cotidiene, afirmația înimosului maistru de la atelierul scolarie am uitat-o undeva în noianul de fapte păstrate în subconștient. Am revenit asupra ei săptămîna trecută, și-ntr-o dimineață am intrat la I.P.A.S. II sau „Arsenal” cum îi spun încă mulți sibieni. Nu m-am oprit doar la secția amintită, pentru că voiam de fapt să stau de vorbă cu cîțiva oameni tineri pentru a afla ce și cum gîndesc, încercînd să descopăr „mobilurile” rodniciei muncii lor. Voiam de fapt să realizez un reportaj despre oameni, nu despre mașini...

„Mă numesc Ioan Croitorescu, am 24 de ani și sînt lăcătuș. Din 1971 lucrez la I.P.A.S. și anul trecut a marcat două evenimente foarte importante

pentru mine: în iunie am fost primit în partid, iar în septembrie m-am căsătorit”.

— **Destui tineri acuză „șocul” trecerii din școală în uzină, motivînd că nu se pot acomoda, nu sînt ajutați...**

— „Ce să spun? Eu am venit din Malaia, o comună de pe Valea Lotruului, într-un oraș

opt ore muncește și alte șase învață, fiind elev în ultimul an la liceul seral.

— **Cum se distrează un tînăr de 22 de ani a cărui zi de muncă e atît de lungă?**

„Nu se prea distrează și prietenii îl cam părăsesc. Eu însă sînt satisfăcut de viața mea. Seara cînd mă culc, în

Noua calitate a oamenilor

mare cum e Sibiu, cu gîndul ca peste cîțiva ani să le pot spune alor mei că n-am venit degeaba. M-am acomodat cu locuri noi, cu oameni necunoscuți. La locul de muncă m-am integrat firesc, poate și pentru că am găsit aici un colectiv minumat și doi oameni care m-au ajutat foarte mult: Ioan Faloba și Ioan Opreșor”.

... Gheorghe Hell e din Șura Mică, lucrează ca reglor în secția 200 și face naveta. Ziua lui de muncă începe de la 5 dimineața și se încheie după 11 noaptea, pentru că

minutul care trece pînă a-dorm, mă gîndesc cu bucurie că voi termina liceul și voi da admitere la facultate, mă gîndesc cu dragoste la colegii de muncă din secție, care m-au încurajat și m-au ajutat în toți acești ani”.

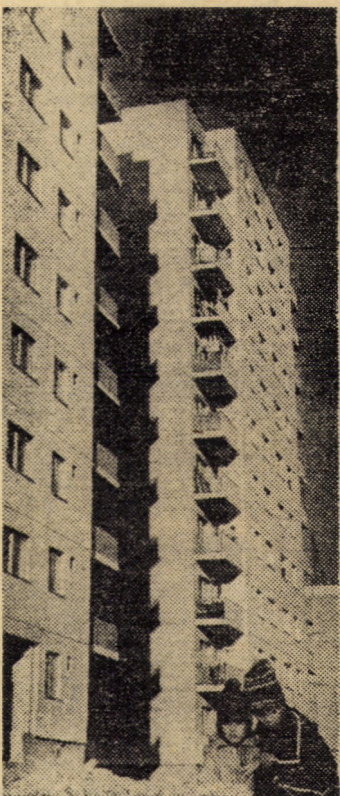
... Rectificatorul Ioan Ciufudean este din comuna Tiur, de lângă Blaj, urmează cursurile liceului industrial în anul III și e secretarul organizației U.T.C. în secția 600. Îi place sportul, în general și fotbalul, în special, dar e nemulțumit.

— De ce?

„Credeți că numai eu iubesc sportul? Toți tinerii îl iubesc și ar vrea să-l practice, dar unde? Le spunem să nu umble aiurea pe străzi, să nu stea prin restaurante, să nu-și irosească timpul, însă le oferim prea puține activități atractive și bine organizate. Cej care o pornesc pe căj greșite, care mai lipsesc de la serviciu, care nu dau randament în producție sînt tineri scăpați de sub influența binefăcătoare a colectivului. Or, aceasta poate avea o maximă eficiență în cadrul acțiunilor cultural-sportive. N-avem un teren, n-avem o sală, n-avem un club”.

... În atelierul 290, din secția 800, nu lucrează decît două tineri. Una este Elena Dragotă. A învățat meseria de rectificatoare fiind ucenică la locul de muncă timp de trei ani, după ce în 1972 n-a reușit să treacă examenul de admitere la liceu. La 19 ani s-a căsătorit și-acum e mama unui băiețel de doi ani.

(Continuare în pag. a III-a)
N. I. DOBRA

Blocuri cu zece etaje din cartierul de locuințe „Vasile Aaron”, străjuind intrarea dinspre Șelimbăr, în municipiul Sibiu

Foto: FRED NUSS

Secvență de intensă vibrație patriotică din spectacolul omagial dedicat Unirii la Casa de cultură a sindicatelor din Sibiu

Foto: FRED NUSS

Cititorii — cinci minute reporteri

Media de vîrstă — sub 28 de ani, media realizărilor lunare — 121 la sută

Nicolae Potinteu, finiar sticlărilor, este și secretarul organizației U.T.C. a secției sticlărilor, schimbul III, a întreprinderii „VITROMETAN” Mediaș. Echipa din care face parte a realizat suplimentar în cursul anului 1978 —

21 125 bucăți articole de sticlărie, ceea ce reprezintă aproximativ planul pe mai bine de două luni! Aceasta este cartea de vizită a celui care semnează rîndurile de mai jos.

„Întreprinderea „Vitrometan” Mediaș, din care fac și eu parte, are un renume bine cunoscut, atât în țară cât și peste hotare, datorită gamei foarte variate de produse pe care le execută, datorită calității superioare a acestora. Acum, cînd am

trecut la noua formă de conducere muncitorească, de autogestione, avînd ca indicator de bază al activității producția netă, fiecare dintre noi îi revine sarcina de a nu precupeți nimic în realizarea exemplarilor a sarcinilor zilnice, căutînd în același timp noi posibilități de a reduce consumul de materii prime, combustibili și energie. Sarcini importante în acest sens revin și secției sticlăriei, care, ca și pînă acum, va căuta să se situeze la înălțimea renumelui de care se bucură, așa încît să se înfăptuiască trecerea la o nouă calitate, superioară.

Fac parte dintr-o echipă de sticlărie relativ tină, media de vîrstă sub 28 de ani, care își depășește lunar sarcinile de plan (media realizărilor lunare pe anul 1978 este de 121 la sută). De menționat că produsele pe care le executăm sînt de o mare complexitate, fiind destinate în exclusivitate pentru noi un titlu de mîndrie, dar și o obligație morală de a munci exemplar. Hotărîrea mea și a colegilor mei — Iosif Coleșe, șef de echipă, Ion Sabău, Ion Rălișian, Dumitru Pușcă, Teodor Turcu și Vasile Cioară — este de a împingea mărul eveniment din viața țării noastre — Congresul al XII-lea al P.C.R. — cu noi și remarcabile realizări, astfel încît faima întreprinderii noastre să crească în continuare și mai mult”.

Tehnologii noi

Anul acesta, în întreprinderile industriei ușoare se vor aplica 240 de tehnologii noi, în mare parte creații originale. În industria textilă se vor generaliza, astfel, o serie de procedee care asigură produselor finisaje superioare. O calitate superioară se asigură țesăturilor de în, prin introducerea unor noi tehnologii. De asemenea, sudura, imprimarea pieilor în relief cu ajutorul curentilor de înaltă frecvență și alte procedee moderne vor asigura o calitate nouă, superioară în industria încălzimintei. Noile tehnologii conduc la reducerea cheltuielilor materiale.

ILIE IONESCU

(Agerpres)

Secvențe mediceșene (23. I. 1979)

■ Foarte bine aprovizionată, cu de toate, unitatea „Legume și fructe” din piața agro-alimentară a orașului. În plus, calme, politicoase și servabile cele două tinete vinzătoare. ■ La chioșcul de ziare de lângă oficiul P.T.T., un anunț hazliu ține locul „ziaristului”: „1-31.I.1979 concediu recreativ”. Bună! ■ Cofetăria de pe Șoseaua Sibiului, condusă de Otilia Fane nu-și justifică existența. Mizerie, fum (deși, cică fumatul e interzis), slabă aprovizionare. Poate ar trebui reprofilită în funcție de realele necesități ale locuitorilor din cartier. ■ Cercul apicol din Mediaș organizează un curs de pregătire a celor care doresc să practice apicultura. Cereri se mai primesc pînă la 1.II.a.c. Cursul are durată de 3 luni (I.III-31.V), de două ori pe săptămînă, între orele 17 și 20. Cînd albinele sînt în vacanță, albinerii se pregătesc... ■ La „Café-bar”, un local frumos, central, spațios, continuă să se bea virtos (nu numai cafele), sub privirile impasibile ale gestionarei Gerda Papp (cînd este în unitate). În ziua vizitei noastre, pe jos, apa și noroiul erau

pînă aproape de glezne. ■ La unitatea de pe sur, Turnului se bucură de succes plăcinta cu brînză și sicola, dar la unitatea... siameză numită „Rotiserie” (sefă Reghina Călbuzeanu) se consumă cam prea mult vin (cu, însă mai ales, fără pu). ■ Ca și în Sibiu, E.G.C.L.-ul nu s-a prea omorît cu curățirea străzilor de zăpadă. În piața orașului un grup de vreo 8 lucrători, în cunoscutele costume portocalii pe... fond negru, stătea propit în cozi de lopeti și mătură, cu țigări în colțul gurii și lena-n biceps. ■ Café „Aroma” se numește unitatea și Deac Eugenia — responsabilă. Pe un perete scie mare „unitate cat. II”, iar imediat alături se află lista cu sortimentul obligatoriu care este destinată „Café-barului Aroma” cat. I. Să nu-mi spuneți că adevărul se află undeva la mijloc că nu vă cred! ■ În Piața Cibin din Sibiu, am cumpărat o funie de usturoi cu 7 lei. La Mediaș, una asemănătoare, mi s-a oferit la preț de 18 lei. Cînd I.J.L.F.-ul „tace”, producătorii „liberi”... vorbește pe bani grei.

E. CANDIU

Prin magazine, în căutarea articolelor de sport

Cu o lună în urmă, la Conferința C.J.E.F.S. Sibiu, printr-o altă problemă ridicată s-a aflat și aceea a lipsei, din magazinele comerțului de stat, a unor articole sportive. Pe această temă am efectuat zilele trecute o vizită la două magazine specializate în vânzarea articolelor de sport. La supermagazinul „Dumbrava”, am purtat un dialog cu gestionaara Roza Mija, de la raionul „Sport”. — Aveți patine și ghețe pentru copii? — Nu avem de multă vreme aceste articole. — Atunci, poate schiuri? — Avem cîte ceva, dar la prețuri inaccesibile elevilor și începătorilor (peste 1000 lei perechea). — Dar schiuri pentru fond? — Dumneavoastră ne cereți ce nu prea avem. Chiar dacă am avea schiuri pentru fond nu v-am putea servi cu bocanți poriviți. Avem o singură pereche cu numărul 45, în rest doar numărul 35. — Ce articole, solicitați de cumpărători, vă lipsesc din magazin? — În afară de cele despre care v-am vorbit ne lipsesc: ghețele de patine

de la numerele 21 la 27, schiurile scurte pentru copii la preț de 110 lei (foarte solicitate), bețele de schi de 100 lei, hanoracele din foaie de cor, neîmbilănite, bocanți de schi numerele de la 35 la 41, rachete de tenis tip Reghin, ghețe de fotbal „Artex” de

minischiuri pentru adulți, la preț de 230 lei și unele sortimente de bocanți de schi fond, fără schiuri. Iată-ne ajunși și la depozit. Aici ne adresăm responsabilului Wolfgang Höhr. Din păcate, dumnealui răspunde invariabil la întrebările noastre cu „nu a-

ÎN PLIN SEZON ALB

295 lei, bețe și cirlige de pescuit de toate mărimile. Am plecat cu gîndul că vom reuși să găsim o situație ceva mai bună la magazinul „Sport” din str. 9 Mai, responsabil Sabin Corfar. Aici am constatat că se găsește o singură pereche de schiuri de fond la preț de 395 lei, însă am avut prilejul să constatăm că lista articolelor lipsă s-a mărit, adăugîndu-se: bocanți dubli pentru adulți, numerele de la 40 la 45, bocanții de turism de 270 lei, bețele de schi de 100 lei perechea. În schimb am găsit

„vem”. Apoi i-am înșirat lista articolelor lipsă din magazine: Care este situația? „Patine pentru toate numerele, începînd cu 18 pînă la 29 avem suficiente în stoc, dar le ținem degeaba dacă nu sînt ghețe în magazine. Schiuri „Combi R” asăzi am facturat pentru „Dumbrava” ultimele 15 perechi. Aștept să vină camionul să le trimis”. În fine, iată-ne ajunși și la I.C.R.M., instituție intermediară între producător și comerț. Aici, tovarășul Lucian Jimon — șeful serviciului comercial, ne „lămurește”:

Exigențele competitivității

(Urmare din pag. I)
— Vă propun detalierea acestor aspecte subsumare marelui capital al competitivității.
— Harnicului colectiv al atelierului de creație condus de ing. Elena Păun, ca de altfel întregului colectiv, îi revin importante sarcini: proiectarea și executarea unor articole cu complexitate mărită, reducerea greutateii specifice a țesăturilor, creșterea gradului de finete, sporirea ponderii țesăturilor de calitate extra și I,

cu 8 la sută. O atenție deosebită este acordată valorificării materiilor prime indigene și a coloranților de producție autohtonă. Sînt în curs de perfectare țesături la care vor fi utilizate 50 tone lînă indigenă, economisindu-se peste un milion lei valută.
Altă prioritate: pentru valorificarea superioară a materiilor prime secundare — care vor crește în 1979 cu 300 tone — am conceput un articol nou denumit ROTEX.
— Referindu-vă la exigențele exportului...

— Comparativ cu 1978, el crește cu 7 la sută. Sectorul de creație va diversifica în continuare gama sortimentală, realizînd peste 500 desene și poziții coloristice noi. Pentru prospectarea pieței externe s-au elaborat 400 sortimente și articole noi, cu performanțe calitative sporite. Pînă în luna aprilie a.c. vom participa la 7 târguri internaționale, printre care cele de la Tokio, Damasc și Tripoli.
— Vă mulțumesc!

Noua calitate a oamenilor

(Urmare din pag. I)
— Regrețați că atunci, în '72 n-ați reușit la liceu?
„Deloc. Dimpotrivă, pot spune acum că nu mi-aș schimba cu nimeni nici meseria, nici locul de muncă. Îi sînt recunoscătoare unchiului meu care atunci a zis: „fate, nu lăsați timpul să treacă visînd caî verzi pe pereți” — și m-a adus aici. Fiecare timp ar trebui să aibă un asemenea „unchi”, adică un sfătuitor într-un moment de cumpănă a vieții. Sînt bune ele sfaturile și criticile din ședințe, dar tinerii au nevoie de ele și după ce-au ieșit pe poarta întreprinderii, pentru că unii renunță prea ușor la luptă, se complac în lenă”.
... Venit din Titești (Vâlcea), dintr-o familie cu 5 copii, Virgil Popescu, lăcătuș mecanic, împlineste anul acesta 9 ani de muncă la I.P.A.S. și crede că viața trebuie luată pieptis, fără menajamente. „Am plecat de-acasă la 15 ani, cu alți

cinci consăteni, apoi ne-am împărșiat. Nu m-am simțit singur niciodată, pentru că m-am adaptat colectivului. Aici am găsit o adevărată familie, de oameni severi, dar drepti, de la care am deprins disciplina muncitorească. Vreau să fiu un bun meseriaș, să-i ajut pe cei ce vor veni după mine, așa cum am fost și eu îndrumat și sprijinit. Asta cred eu că înseamnă solidaritate”.
— Tovarăș Ionel Ivan, ca secretar al comitetului U.T.C. de la I.P.A.S. II, dar și ca lăcătuș mecanic în secția 900 unde lucrați, care credeți că este caracteristica dominantă a tinerilor cu care am stat de vorbă?
„Țin să precizez că la fel ca ei sînt majoritatea tinerilor noștri, un procent foarte mic mai constituind „cazuri-problemă”. Cred că principala câștig al acestor ultimi ani îl constituie faptul că tinerii au devenit conștienți de valoarea și de forța pe care o pot reprezenta. Faptul că muncitorii

mai vîrstnici îi tratează de la egal la egal, că le acordă încredere, îi face să se simtă mîndri, să se străduiască să nu dezamăgească. Așa cum milităm pentru o nouă calitate a bunurilor materiale, trebuie să ne preocupe noua calitate a omului, a tînarului. În secția 200 tinerii alcătuiesc majoritatea colectivului și secția este fruntașă mereu. În alte secții e la fel. Asta dovedește că sîntem pe drumul cel bun. Cînd vom reuși să le creăm și condiții mai bune de petrecere a timpului liber, cînd îi vom putea aduna pe toți de prin colțurile orașului unde locuiesc în gazdă, oferindu-le locuri în cămine confortabile, atunci nu vom mai avea absenți nemotivați și „păsări călătoare”, nici probleme de integrare și acomodare cu producția”.
... La plecare i-am mulțumit maestrului Urdea: într-adevăr, „la întreprinderea de piese auto Sibiu muncesc niște tineri formidabili” — cum îi place dumnealui să spună.

